

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Μνήμη 40 ετών από την κοίμηση του αγίου Καλλινίκου, Μητροπολίτου Εδέσσης

/ [Γνώμες](#)

Τό διήμερο 7-8 Αύγουςτου πού διανύουμε συμπληρώνονται σαράντα χρόνια (1984-2024) από τήν όσιακή κοίμηση ενός αγίου Μητροπολίτου, τοῦ αγίου Καλλινίκου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας. Ἐκοιμήθη ἀργά τό βράδυ τῆς 7ης Αύγουςτου πρὸς τήν 8η Αύγουςτου καί ἡ ἀγιοκατάταξή του ἔγινε ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τό 2020.

Πρίν τήν ἀγιοκατάταξή του, ἐτιμᾶτο ὡς ἅγιος ἀπό πολλούς ἀνθρώπους. Μάλιστα, τρεῖς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, φέρουν τό ὄνομά του. Εἶναι οἱ Μητροπολίτες Ἄρτης Καλλίνικος, Παροναξίας Καλλίνικος, Καστορίας Καλλίνικος, καί πολλοί ἄλλοι πού τόν γνώριζαν τόν ἐπικαλοῦνταν ὡς ἅγιο καί ἔβλεπαν θαύματα.

Σήμερα καί αὔριο θά ἐορτάσουν τήν μνήμη του σέ πολλά μέρη τῆς Ἑλλάδος καί

έκτός αὐτῆς, διότι ἔχουν προσωπικές ἀναμνήσεις, σέ πολλούς Ναούς ὑπάρχουν τοιχογραφίες καί φορητές εἰκόνες καί ἔχουν ἀποτμήματα ἱερῶν λειψάνων του καί πολλοί διηγοῦνται θαυματουργικές ἐπεμβάσεις του μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, διότι «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν ἕνας σπάνιος ἱεράρχης, ὅπως τόν γνωρίσαμε προσωπικά καί βεβαιώνουμε γι' αὐτό. Συνεδύαζε ἀγιότητα βίου μέ κοινωνική ζωή, μεγάλη ἀγάπη στόν Θεό μέ προσφορά στους ἀνθρώπους, ἡσυχασμό μέ ἱεραποστολή, θεολογική ὁμολογία μέ μαρτυρικό φρόνημα, πατερική ζωή μέ σύγχρονο τρόπο, ἀγιότητα βίου μέ διοικητικά χαρίσματα, ἑκτακτη ἰδιοφυΐα μέ ἀγαθή καρδιά, ταπείνωση μέ ἀγωνιστικότητα καί πολλά ἄλλα.

Στήν ζωή μου γνώρισα πολλούς χαρισματούχους ἱεράρχες, ἀλλά ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν, ὄντως, ἕνα σπάνιος ἱεράρχης στίς ἡμέρες μας καί αὐτό τό ὁμολογῶ μετά λόγου γνώσεως.

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν ἅγιος ἀπό τά μικρά του χρόνια. Ὅσοι τόν γνώριζαν ἀπό μαθητή, φοιτητή, λαϊκό ἱεροκήρυκα, στρατιώτη, ἱερέα, Πρωτοσύγκελλο καί Ἐπίσκοπο, ὁμολογοῦσαν ὅτι εἶχε ἐπάνω του τά ἀποτυπώματα τῆς ἀγιότητος. Εἶχε καθαρότητα βίου, ἀποστολικό ζῆλο, προφητικό κήρυγμα, πατερικό φρόνημα, ἡσυχαστική ζωή, καί μαρτυρικό ἦθος. Συγχρόνως εἶχε καί πολλά χαρίσματα διανοητικά, διοικητικά, ποιμαντικά. Δέν ἦταν συνηθισμένος Κληρικός.

Ἄκουσα μερικούς Κληρικούς καί μοναχοὺς νά λένε μέ ἀπορία: «Τί εἶχε αὐτός ὁ Ἐπίσκοπος πού τό ὄνομά του εἰσῆλθε στό ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας;». Εἶχε αὐτό πού δέν ἐκτιμοῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας, δηλαδή τό γνήσιο προφητικό, ἀποστολικό, πατερικό, ἡσυχαστικό, μαρτυρικό φρόνημα. Ἦταν κατά πνεῦμα συγγενής μέ τούς νέους ἁγίους, ὅπως τόν ἅγιο Παΐσιο, τόν ἅγιο Πορφύριο, τόν ἅγιο Ἐφραίμ τόν Κατουνακιώτη, ἀλλά ταυτόχρονα εἶχε καί τό χάρισμα τῆς Ἀρχιερωσύνης καί ὁμοίαζε μέ τόν ἅγιο Νικόλαο κ.ἄ.

Παρατηρῶ ὅτι σήμερα ἔχουν ἀλλοιωθῇ καί διαφοροποιηθῇ τά κριτήρια τῆς ἀγιότητος, καί ἐφ' ὅσον δέν ὑπάρχουν αὐτές οἱ προϋποθέσεις δέν μποροῦν οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη καί καλοί Κληρικοί καί μοναχοί νά ἀναγνωρίσουν τούς ὄντως ἁγίους.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Καλλινίκου (8 Αὐγούστου) στήν ἐπέτειο τῶν 40 ἐτῶν ἀπό τήν ὀσιακή κοίμησή του στήν ὁποία ἤμουν αὐτόπτης μάρτυρας, μοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά δημοσιεύσω μιᾶ ὁμιλία γι' αὐτόν πού πραγματοποιήσα στόν Βόλο πρίν λίγους μῆνες, ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου.

Ἡ ὁμιλία αὕτη διαρθρώνεται σέ ὀκτώ ἐνότητες, ἥτοι ἡ ἁγία ἰσορροπία, ὁ κατανυκτικός λειτουργός, ὁ γλυκύς καί γλαφυρός ἱεροκήρυξ, ὁ ἡσυχαστής ποιμένας, ἡ διοικητική διάνοια, ὁ γελαστός Δεσπότης, ἡ ζωντανή ἀγιογραφία, ὁ φιλόπονός ἄνθρωπος καί «σημειοφόρος», πού καταγράφουν μέ συντομία καί ἀνάγλυφα τόν ἅγιο βίο του καί τήν ἔνδοξη πολιτεία του.

Εἶθε νά ἔχουμε τίς πρεσβεῖες του.

Διαβάστε τὸ ἄρθρο